

Jednoho dne jsem se šla projít. Ten den se to stalo.

Bylo odpoledne, když jsem ji spatřila. Seděla tam na lavičce a hleděla kamsi do dále.

Bylo mi to divné, jelikož jsem ji nikdy předtím neviděla. A to já znám snad celé naše maloměsto.

Nevěděla jsem proč, ale přisedla jsem si k ní.

Začala mi vyprávět. O přírodě a její kráse.

Bylo to snad jejím hlasem nebo přívětivými očima, ale ta stará paní tuze se mi zalíbila.

Z chvíli její pohled splnul na vzdáleném křovisku.

Odtud vylezlo malé koťátko.

Bylo tak vystrašené! A ona jej vzala do rukou. Nesla ho a ono přestalo smutně mňoukat.

Poté ho položila před lavičku, u které jsme seděly. Myslela jsem, že uteče. Ale ono zůstalo. Zůstalo věrně a oddaně stát u nohou té dámy.

Bylo to tak tajemně krásné, že jsem se na to musela zeptat.

"Promiňte, ale jak je možné, že neuteklo?"

Na tváři se jí objevil úsměv. Pak mi to vysvětlila.

"Víš, je to kouzlem osobnosti. To zvířátko u tebe musí cítit vyrovnanost a vlídnost. Musí ti věřit. Nikdo si tyto věci nekoupí. Je to vzácný dar. Ale já věřím, že ty si ho dokážeš vyhledat a získat."

Nevěděla jsem jak tomu rozumět. Ale pak se začalo stmívat.

Rozloučila jsem se a šla domů.

Celou noc jsem jí ale nemohla pustit z hlavy. Honilo se mi tam tolik myšlenek!

A druhý den jsem se to dozvěděla. Hlásili v rozhlase o náhlé smrti.

O smrti neznámé staré paní. Prý je zajímavá příhodou, že u jejího hrobu stále sedí černé koťátko. Ihned jsem věděla o koho se jedná.

Vydala jsem se na hřbitov. A opravdu. Sedělo tam.

Chvilí jsem tam byla s ním, přemýšlela a chtělo se mi plakat. Později jsem vstala a kráčela k domovu. Pak jsem se ohlédla. Za mnou šlo malé kotě. To černé kotě.

Byla jsem si jista. Věděla jsem, že stará paní mi přenechala svůj dar.

Teď celý život vzpomínám na ty oči. Na oči plné vlídnosti a lásky k přírodě a všemu živému.

Díky jim, je teď nyní stará černá kočka stále při mém boku. Věrně a oddaně.

A ta kočka, ta kočka mi neustále něco připomíná. Připomíná mi ženu, která se mi stala neobyčejným vzorem.

Jak ji nazvat. Snad jen Paní z parku.